A°. 1838. SURINAAMSCHE COURANT. N°. 99.

MAANDAG, DEN 10den DECEMBER.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 8 December* 1838.

Bij resolutie van den Heer Gouverneur Generaal *ad interim*, van den 7den dezer, No. 1469 | 1330, zijn onder *Praesidium* van den Administrateur van Financien, tot *Leden* in de *Commissie* ter bepaling van de waarde der *Producten*, waarnaar de UITGAANDE REGTEN over 1839 moeten worden berekend, benoemd:

Uit de Ambtenaren:

De Heeren Mr. P. FIERS SMEDING, *Procureur Generaal* ad interim.
Mr. C. A. MARCHANT, fungerend *President van het Geregtshof*.
A. VAN MEERTEN, *Griffier bij het Geregtshof*.
E. J. WESENHAGEN, *Koloniale Ontvanger en Betaalmeester*.
R. H. ESSER, *Havenmeester*.

Uit de Ingezetenen:

De Heeren D. M. SANCHES.
J. ZAAL.
H. J. A. WITTERING.
G. L. RÖPERHOFF.
M. A. THURKOW.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

BURGERLIJKE STAND.

PARAMARIBO, *den 6 December* 1838.

Heden zijn in *ondertrouw* opgenomen PETER MAC GEORGE en PHILIPPINA JOHANNA JEGER, Weduwe THOMAS ANTHONY PITT, beide alhier woonachtig.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
T. M. SCHOTBORGH.

PARAMARIBO, *den 6 December 1838.*

Het *TORENGEBOUW* binnen het Fort *Zeelandia* afgebroken, en mitsdien het zich daarin bevindende *UURWERK* vooreerst buiten werking gesteld zullende worden, zoo zal, tot nadere voorziening, ter regeling van den juisten tijd, voortaan op den middag, telkens een Kanonschot van een van Z. M. ter reede aanwezige Oorlogsschepen worden gedaan.

De Kapitein Adjudant,
R. H. ESSER.

Advertentien.

Ter informatie van belanghebbenden is dienende, dat de Boedels beschrijvingen van de *solvente* Boedels: J. H. SCHAAP en CHRISTOPH WALTHER, alsmede de rekening en verantwoording, benevens de daarop geformeerde balance, van de *insolvente* Boedels van JURGEN FREDRIK SCHEFFER, JOHANNA MARIA ANDRESA HOFFBERK, RICHARD LEARY, MARIA CHARLOTTE WILHELMINA GOLLENSTEDE, CORNELIA HENRIETTA COMVALIUS, HENDRIK DAVID DANKMEIJER en CATHARINA THERESIA van EMBRICOS, gedurende den tijd van *drie* weken ter Secretarij van het Commissariaat voor het Departement der *Onbeheerde Boedels* ter *visie* liggen, met intimatie voor zoo ver laatstgemelde Boedels aangaat, om, wanneer de Crediteuren eenige aanmerkingen, hetzij op de gegrondheid of de hoegrootheid der daarbij voorkomende schuldvorderingen, hetzij op de rangschikking der Crediteuren, of eenige remarques of zogenaamde debatten op de rekening en verantwoording mogten hebben, daarvan binnen den tijd van *drie* weken, na de dag, waarop de bevoegdheid, om van deze stukken inzage te nemen, is geexpireerd, bij eenig behoorlijk schrifttuur aan Commissarissen te doen blijken.

Paramaribo, den 5 December 1838.

De *fungerende* Secretaris van het Collegie van Commissarissen voor het Departement der *Onbeheerde Boedels*,
F. C. COBLIJN.

PARAMARIBO, *den 5 December* 1838.

In opvolging van art. 41 van het Reglement voor het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zal gedurende den tijd van *acht* dagen, ter Secretarij van het Collegie van Commissarissen ter *visie* liggen, de gearresteerde repartitie rekening van den Boedel HENDRIK MATTHIJS KAMMEIJER.

De *fungerende* Secretaris van het Collegie van Commissarissen voor het Departement der *Onbeheerde Boedels*,
F. C. COBLIJN.

(41789) De Exploicteur bij het Geregtshof te SURINAME, *belast met de vervolging der nalatige Belastingschuldigen*, zal op Vrijdag den 14den December 1838, des voormiddags *negen* uur, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden, uit gemeld Geregtshof publiek bij Executie verkoopen:

De Slaven *Bergère, Savatje, Jéjé, Sophietje, Cicilia, Quasiba, Hendrik, Wilhelmina, Cilia* en *Cicilia*; aankomende Weduwe JACOB JONA gebore ALVARES, (nu Boedel.)

De Slaaf *Picaririe*; aankomende CATHRIJNTJE van WICHERS.

De Slaven *Theresia* en *Troffel*; aankomende J. BO. DE MESQUITA.

De Slaven *Alida, Johannis, Theodorus* en *Gerhardus*; aankomende E. J. VAN HIEBEN.

De Slaven *Catrijntje, Mijntje* en *Ferdina*; aankomende JACOB ALEXANDER ELIAZER, nom. ux. en Boedel A. S. S. MACHIELSE.

De Slavin *Mietje*; aankomende JOH. MARTs. BOSCHMAN.

Paramaribo, den 8 December 1838.
R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

(42000) Wordt bij Inschrijving aangeboden, de levering van de navolgende GOEDEREN, ten behoeve van den Houtgrond *Hanover*, als:

88 *Duffels*.
88 *Hoeden*.
1200 *Ellen wit Osnabrugs Linnen*.
691 dito *Vriesch Bont*.
700 *Naainaalden*.
862 *Strengen Garen*.
37 *Scheermessen*.
96 *Matrozenmessen*.
877 *Vischhoeken*.

Zullende de verzegelde Monsters en Inschrijvings-billetten aan het Locaal der Particuliere West-Indische Bank worden aangenomen, tot Donderdag den 13den dezer, des morgens ten *negen* ure, als wanneer dezelven, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden uit het Geregtshof alhier, zullen worden geopend, en aan den minst Inschrijvende (mits goedgekeurd wordende), de levering worden aanbesteed.

Paramaribo, den 7 December 1838.
H. KAMERLING,
e. s. Sekwester.

Surinaamsche Maatschappij VAN WELDADIGHEID.

VERGADERING van *Hoofdbestuurders* en *onderscheidene Commissien*, op MORGEN den 11 December, des Avonds ten $7\frac{1}{2}$ uren, in het locaal van de Loge *Concordia*.

(41993) Op HEDEN den 10den dezer, zal op publieke Vendu worden verkocht:

Eene jonge bekwame *Huismeid*, genaamd PREMIÈRE; aankomende den ondergeteekende.

Paramaribo, den 10 December 1838.
P. DE MARCHI.

(42006) De ondergeteekende, van voornemens zijnde, om (volgens de reeds bekend gemaakte Advertentie van den 27sten November ll.), binnen kort deze Kolonie te verlaten; zoo roept hij bij dezen op al degenen, die iets van hem te vorderen hebben, hunne Rekeningen in *blanco* in te zenden, ten einde na accoord-bevinding, betaling te erlangen. — Gelijk mede diegenen, welke aan hem schuldig mogten zijn, betaling te presteren.

En biedt tevens te koop: *fraaije* MAHONIJHOUTEN MEUBELEN en andere ARTIKELEN, voor Europesche *inkoopsprijs.*

Paramaribo, den 9 *December* 1838.

J. PICARD.

(42005) A. SALOMONS, zal *HEDEN MORGEN* om 9 uren, op Vendu verkoopen:

Vijftig piès BOLLETRIE-, GROENHART- en KONTHOUT, WANE-PLANKEN en PONTE KNIEN, voor rekening van den Houtgrond *Ororibo*, — alsmede diverse ZIJDEN- en MODEWAREN, *twintig* kwart tonnen ROOKSPEK, en den Neger, genaamd ABUIS; aankomende den Boedel A. FORTUIN.

Voorts nog een koffer NETELDOEK en een dito met NETELDOEKSCHE DOEKEN, om verkoop-rekening te sluiten.

(41970) De Vendumeester M. A. KEIJSER, zal *HEDEN NADEMIDDAG* ten zijnen huize verkoopen:

PROVISIEN, STUKGOEDEREN en diverse GOEDEREN, om verkoop-rekening te sluiten.

Wordt te Huur gevraagd:

Een *bekwame* KOKKIN tevens *WASCHMEID;* — Adres ter dezer DRUKKERIJ. (41756)

MENGELINGEN.

Het Loon der Waakzaamheid.

Door vrees en angst gefolterd, van door eene geheime zamenzwering kroon en leven te verliezen, had de Grieksche Keizer Leo *de Vijfde* twaal trawanten, die alle nachten voor zijne slaapkamer de wacht moesten houden. Ten einde zich van hunne waakzaamheid te overtuigen, opende hij eens in den nacht zeer stilletjes zijne kamerdeur, maar vond hen allen in slaap; doch er was er een onder, die niet sliep, maar heimelijk op den Keizer lettede, die bij ieder der slapenden eene gelijke somme gelds legde, en vervolgens weder stilletjes naar zijne slaapkamer ging. Zoodra de Monarch weg was, ging de trawant, die wakker gebleven was, naar de slapenden, nam het bij hen gelegde geld, en stak het bij zich.

Des anderen daags riep de Keizer al de trawanten bij zich, en vraagde, waar zij dezen nacht van gedroomd hadden, en wat hen bij hun ontwaken het eerst bejegend was, of wat zij gevonden hadden? Zij antwoordden, dat de Keizer hen niet voor nalatig geliefde te houden, van op hunne posten te slapen, en dat zij bij hun ontwaken niets gevonden hadden.

Leo hevig vertoornd, inzonderheid daarover, dat zij het gevondene geld heimelijk voor zich houden wilden, en dreigde hen met eene harde straf, bij aldien zij de waarheid niet bekennen wilden. Toen begon de twaalfde, die den overigen elf het geld ontnomen had, te bekennen, en zeide: »Genadige Keizer! wat mijne kameraden in hunnen droom gezien hebben, weet ik niet; maar ik heb eenen ongemeen aangenamen droom gehad, en zou dergelijke droomen wel meer willen hebben. Het dunkt mij, alsof ik niet sliep, mijne kameraden daarentegen snorkten; toen kwam er een man, die naar Uwe Majesteit op een haar gelijkt, legde bij ieder van ons eene gelijke somme gelds, en ging vervolgens zeer stilletjes heen. Daar mijne kameraden niet opstonden, zoo nam ik het geld weg; want ik vond het jammer, dat een zoo aardig sommetje zou moeten gesplitst worden, en ik dacht er meer nut van te trekken, wanneer alles bijeen bleef."

De Keizer wist nu hoe het met de zaak gelegen was. Hij zeide: »Gij zijt het waard, dat gij alzoo gedroomd hebt; gij moogt behouden, wat u in uwen schijnbaren slaap is beschoren."

Visschenpredikers bij de Hurons.

Bij iedere visschers hut is een visschenprediker aangesteld, wiens werk het is voor de visschen te prediken. Zijn die soort van lieden bekwaam dan worden zij sterk gezocht, dewijl het geloof algemeen is, dat de aanspraak en de vermaningen van een bekwaam man veel vermogen, om de visschen te voorschijn te doen komen en in hunne netten te lokken. Een hunner had den naam een der onwederstaanlijkste, wegslepende vischredenaars te zijn, en grappig was het hem met handen en tong bezig te zien, wanneer hij predikte, hetgeen alle avonden gewoonlijk geschiedde, zijn thema was, dat de Hurons de vischgraten en beenen niet verbranden en de visschen zelve op geenerlei wijze mishandelen. Daarop vermaande hij ze op het aandoenlijkste en teederste, hij bezwoer, noodigde ze uit, bad ze dringend te komen en zich te laten vangen, slechts goeden moed te hebben en niets te vreezen, want het was hier slechts te doen, om hunne vrienden, de Hurons, eenen dienst te bewijzen, die niet gewoon waren de vischgraten te verbranden.

Waarlijk eene naïvere bijdrage tot de geschiedenis der Welsprekendheid, dan men van dezelve menigmaal gevonden heeft.

Allerlei.

Een Schotsche Vrijbuiter uit den beruchten Earl der Armstrongs was, om zijne rooverijen, gevat. De Earl van Tarquair zag hem in den kerker te Jedburgh, en vraagde hem, waarom hij gevangen was? »Omdat ik een paar oude touwen gestolen heb," zeide Armstrong. Eindelijk beleed hij echter, dat er aan de touwen een paar schoone koeijen hadden vast gezeten.— Door de voorspraak van den Earl werd hij losgelaten.

Niet lang daarna had de Earl de uitspraak van een belangrijk regtsgeding te wachten; een der Regters was zijn vijand, en het was te voorzien, dat, wanneer deze als Voorzitter, bij de beslissing tegenwoordig was, dezelve ongunstig voor hem zou uitvallen. Nu kwam deze Armstrong bij den Earl, en bood aan, den Voorzitter te *stelen*. Deze plagt dikwijls alleen aan den oever der Leith te paard te rijden; hier kwam Armstrong bij hem, lokte hem door een vrolijk gesprek van den weg in de eenzame heide van Trigaly Whins, en nu rukte hij dezen Heer plotseling van zijn paard, rolde hem in eenen mantel, en legde hem als eenen bundel voor zich op het paard. Langs verscheidene hem alleen bekende paden bragt Armstrong zijnen last naar het oude Slot Grahams-Tower, in Annardale, waar hij denzelven welbehouden aflegde en zorgvuldig bewaarde.

Het paard van den Voorzitter werd gevonden, en men dacht, dat hij overleden was; zijne vrienden rouwden, en zijne plaats werd door een' ander bezet. De arme Regtsgeleerde bragt intusschen zijnen tijd zeer onaangenaam, zonder eenig gezelschap, in het Slot door. Het eten werd hem door een werktuig, zoo als men dit nog wel in kloosters vindt, rijkelijk voorgezet; slechts somtijds hoorde hij buiten menschen-stemmen, maar in eene taal, welke hij niet verstond, en dus dacht hij eindelijk, dat hij in de handen van eenen tooveraar gevallen was.

Het regtsgeding was intusschen, na verloop van drie maanden ten voordeele van den Earl van Traquair beslist. Midden in den nacht werd de Voorzitter nu weder gegrepen, ingepakt, en nu ging het over stok en steen voorwaarts; toen hij eenigzins weder bij zich zelven gekomen was, bevond hij zich op dezelfde plaats, van waar hij voor drie maanden was weggevoerd. Men kan denken hoe zeer verblijd zijne vrienden waren; alle kwamen overeen, dat hij in de handen van eenen listigen heksenmeester moest geweest zijn. — Naderhand werd echter het geheele voorval ontdekt, dewijl hij toevallig weder in den omtrek van het Slot kwam. Evenwel werd die daad in de toemalige onrustige tijden niet gestraft. De Voorzitter heette Alexander Gibbon, Lord Dunin.

Bij gelegenheid dat iemand door de woestijnen van Noord-Amerika reisde, zag hij eens eene menigte wilde zwijnen in eenen driehoek geschaard, waarvan de twee zijden uit de grootste dezer dieren, en die tevens de beste slagtanden hadden, bestonden; terwijl de jongste ten deele de derde zijde en ten deele het middelpunt uitmaakten. Aan het toppunt van dezen geduchten driehoek stond het grootste en moedigste dier, als het opperhoofd der kudde. De reizigers merkte weldra de reden van deze krijgshaftige houding: het was een groote wolf, die dezelve trachtte aan te randen, maar die overal de vreeselijke slagtanden gereed vond, om hem te verscheuren. Na verloop van eenigen tijd gingen zij uiteen, en de reiziger zag op eenigen afstand den wolf uitgestrekt ter aarde liggen. Hij had door een' slagtand eenen steek in de zijde bekomen, die omtrent een' voet diep was. De reiziger bewonderde de natuurdrift (instinct) dezer dieren, die iets van de taktiek der Romeinen scheuen ontleend te hebben, of het waren de Romeinen, welke deze dieren hadden nagebootst, en deze slagordening zwijnenhoofd (caput porcinum) noemden.

Onder de zonderlinge uiterste wilsbepalingen, behooren zeker de volgende, uit het testament van J. de la Roques, den stichter van het Hôtel-Dieu te Aix: hij wilde, dat in het door hem gestelde Gasthuis alle lijdenden zouden opgenomen worden, om het even van welken Godsdienst, etiam Diabolus, gelijk er woordelijk staat, zelfs de duivel. Tevens verordende hij, dat er tot bestiering van het Godshuis volstrekt geen Geestelijke zoude toegelaten worden, wie hij ook ware, etiam Papa, zelfs indien het de Paus ware.

Publieke Veilingen.

Ten Huize van den Vendumeester

M. A. KEIJSER.

Vrijdag, den 7den December 1838.

Het HUIS en ERF, staande en gelegen in de *Gravenstraat*, La. B. No. 66, Nieuwe Wijk; aankomende den Boedel LUCIA van BUTTNER. — *f* 5,900. — Opgehouden.

Scheepstijdingen.

UITGEKLAARD.

Den 4den dezer, de Nd. Am. Brik *Charles*, Kapt. James Rowe, naar Boston; lading: 249 vaten Malassie.

BINNENGELOOPEN.

Den 5den, Z. M. Brik van Oorlog *DE VALK*, gekommandeerd door den Kapitein Luitenant ter Zee, G. VAN LENNEP COSTER Jr., naar Curaçao.

Gedrukt bij de Erven J. BRINK.